

[Skrunsager Skau]

Vi ved også, at mange hovedaktionærer har forladt Danmark med deres kapital, med deres viden, med deres initiativ – ja ofte også med deres virksomheder, og dermed er også arbejdspladser forsvundet fra Danmark. Vi ved, at mange andre initiativrige danskere, som har haft nogle gode ideer, har taget dem med til udlandet, hvor de har startet deres virksomhed og skabt beskæftigelse i de pågældende lande, her selvfølgelig lande – og det gælder jo de fleste andre lande – som ikke har en beskatning af formuer overhovedet. Vi ved også, at den beskatning af formuer, vi har her i Danmark – og også af virksomheder som helhed – har bevirket, at udlændinge og udenlandske virksomheder har sagt: »Nej, vi vil ikke til Danmark og betale den høje formueskat«, og derfor straks har fravalgt Danmark som et af de lande, de vil investere i. Det gælder især nordiske virksomheder eller initiativrige personer fra de andre nordiske lande, som vil være med i EF's indre marked. De har sagt: »Nej, vi springer over Danmark og etablerer os i EF's indre marked, i Vesttyskland, England eller Frankrig.«

I Venstre går vi ind for dette lovforslag og håber, at det kan få en hurtig behandling i Skatteudvalget, således at det kan komme til at gælde for indeværende år.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Det forbavsede mig, at hr. Skrunsager Skau direkte understregede, at Venstre mener, det er en tilfredsstillende teknisk udformning, forslaget har fået. Det får mig til at stille to spørgsmål til hr. Skrunsager Skau:

Betyder det, at Venstre vil gennemføre dette forslag ved tredje behandling med den konsekvens, at blandt skatteydere, der har ens indkomst, slipper den person, der har stor formue, billigere i skat end den, der har en tilsvarende indkomst, men nul formue? Vil Venstre virkelig gennemføre et sådant forslag? Det var det ene spørgsmål.

Det andet spørgsmål er, om Venstre virkelig vil gennemføre et forslag, hvor folk med meget store formuer anbragt passivt, eksempelvis i obligationer, ved at lave en omflytning til et aktieselskab kan hente milliongevinster. Jeg havde forstået sigtet med forslaget sådan, at det, man forsøgte, var at gennemføre lettelser for virksomheder, der beskæftiger nogle mennesker.

Men er Venstre virkelig parat til at gennemføre dette forslag med de to konsekvenser, eller er det en teknisk fejl?

(Kort bemærkning).

Skrunsager Skau (V):

Jeg vil gerne give hr. Stavad tilsagn om, at vi i udvalget ser på de problemer, som Socialdemokratiet her har rejst, således at vi dér på saglig vis – som vi normalt gør det – behandler forslaget. Og hvis det forholder sig således, som det forlyder fra Socialdemokratiet, er vi selvfølgelig villige til at se på det, diskutere det og derudfra tage stilling til spørgsmålene.

Glistrup (FP):

Når et aktieselskab eller et anpartsselskab ejer en formue, må udgangspunktet være, at denne formue skal formuebeskattes på fuldstændig samme måde, som hvis formuen lå andre steder, hverken mere eller mindre.

Men som dansk formueskattelovgivning er sammenskruet, er den alvorligste fejlkonstruktion, at formueskatten skal betales af en anden end selskabet, og så skal midlerne overføres derfra, hvor formuen er, til denne anden, til aktionæren eller anpartshaveren. Er formueskatten f.eks. på 200.000 kr., betyder det, at man skal overføre 600.000 kr., fordi der skal betales indkomstskat af 600.000 kr., og det er 400.000 kr. Uden at aktionæren får nogen som helst fordel af det, kommer der altså pludselig en ekstra indkomstskat på 400.000 kr., og selskabet bliver blokket ikke for 200.000 kr., som skulle være den normale formueskat, men for 600.000 kr. – med det resultat, at der er en bunke andre ting, man ikke kan iværksætte.

Fra Fremskridtsbevægelsens nytårsmorgen har vi gjort opmærksom på det, men det tør nok siges, at det var at smide vand på 151 gæs. Hvad enten det var Per Hækkerup, Jens Foged, Svend Haugaard, Sigurd Ømann, eller hvem vi kom til det med, sagde de: Rigtige politikere siger nej til alle begunstigelser af aktionærer, for dem kan vælgerne ikke lide, og derfor skal I slet ikke gå ind på den slags ting.

Men med den sunde og gode, sagligt velfunderede bagage i vor ransel gik vi uforknytt videre, og den 17. marts 1983 var vi kommet så langt, at der var et selvstændigt lovforslag fra Fremskridtspartiet til behandling i Folketinget om spørgsmålet, og det blev den sædvanlige